

ความเป็นนาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ชั้นกราดห่วงศึกษาธิการใหม่อบพマイให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เน้นผู้จัดทำขึ้น การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรนี้จะมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนค่วยการทดลอง ด้วยการคิดค่าว่า หากต้องทดลอง ๆ กัน ๆ ด้วยตนเอง ขณะนักเรียนทำการทดลองนักเรียนจะมีโอกาสที่เรียนรู้ทางห้องค้น เนื้อหาวิชาและฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการสังเกต ทักษะการวัด ทักษะการบันทึกข้อมูลและสื่อความหมาย ทักษะการจัดการทำข้อมูล ทักษะการคิดคำนวณ ทักษะการแปลความหมายของข้อมูลและสรุปผล ฯลฯ ไปพร้อม ๆ กันค่วยชั้นนักเรียนในมีโอกาสได้ทำการทดลองยืนยันว่าที่ได้เรียนรู้มาในภาคทฤษฎีนั้นเป็นจริง ดังเช่นที่ได้ปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยที่ยังไม่มีการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ของ สสวท.

ในการปฏิบัติการทดลองทางวิทยาศาสตร์นั้นนักเรียนจะต้องใช้ การบันทึกข้อมูล การวัด คิดคำนวณหากาทั่ง ๆ เช่น ปริมาตร เนื้อที่ ความเร็ว เป็นตน โดยเนพะอย่างยิ่งในการคิดคำนวณนักเรียนจะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เช่นมาซวยจึงจะสามารถเรียนรู้หรือทำความเข้าใจได้ ส่วนในด้านเนื้อหาวิชานั้นการอธิบายทฤษฎีหรือหลักการทางวิทยาศาสตร์บางอย่าง ถ้าอธิบายด้วยตัวเลข ด้วยสูตร แล้วจะเป็นการอธิบายที่ทำให้เกิดความเข้าใจและสื่อความหมายໄດ້ ถ้าการอธิบายด้วยเหตุผลແຕเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยการทดลอง ด้วยการคิดค่าว่า จึงจำเป็นจะต้องใช้ทักษะทาง ๆ ๆ ๆ ๆ โดยเนพะอย่างยิ่งทักษะทางคณิตศาสตร์หรือทักษะในการคิดคำนวณ (Mathematics skills) เช่นมาเกี่ยวข้องอยู่

กลออก เวลา ทักษะในการคิดคำนวณที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์นั้นเป็นทักษะพื้นฐาน เช่น การหาค่าเฉลี่ย การหารครออลส์ การหาค่าโดยประมาณ การเขียนกราฟ การรู้จักการทำแผนละกาของจำนวนทาง ๆ เป็นต้น ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์นักเรียนจะมีปัญหาร่องความยากของเนื้อหาวิชาแล้ว ปัญหาที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่มักจะพบอยู่เสมอ ๆ ก็คือ ปัญหาในการสอนเนื้อหาที่มีความรูหางการคำนวณเข้ามาเกี่ยวของ นักเรียนซึ่งชอบวิชาคณิตศาสตร์มากจะสอนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ดีแน่ไม่ได้เลย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้หางคณิตศาสตร์มาในคือพอหรือไม่เพียงพอ หรือนักเรียนยังน้ำใจความรู้หางคณิตศาสตร์มาใช้ไม่ถูกต้อง แม้จะมีความเข้าใจในความรู้หางคณิตศาสตร์ เป็นอย่างดีก็ตาม

ในฐานที่ผู้วิจัยเป็นกรุ๊ปสอนวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในหลักสูตรนี้จะเป็นที่เรียนที่จะคงน้ำใจความรู้และทักษะหางคณิตศาสตร์เข้ามาใช้หล่ายบทเรียนด้วยกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาทาง ๆ ที่เกิดจากการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณที่เป็นส่วนที่มีการใช้ทักษะหางคณิตศาสตร์อยู่มาก โดยจะศึกษาในด้านเนื้อหา แบบเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านความรู้พื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน เพราะถ้าหากให้ทราบถึงปัญหาทาง ๆ ที่เกิดจากการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณแล้ว จะใช้เป็นแนวทางที่จะช่วยครุภูษสอนในการปรับปรุงการสอนและแก้ไขปัญหาทาง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันในระหว่างวิชาด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับของปัญหาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ก) ด้านเนื้อหาวิชา แบบเรียน และการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณ

ช) ดำเนินความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่นำมาใช้ในวิชา
วิทยาศาสตร์ภาคคำนวณ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับระดับของปัญหา
การเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ภาคคำนวณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานในการวิจัย

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยม
ศึกษาปีที่ ๓ ในบัญชีหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
(สสวท.) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน เรียนด้วยการคิดค่าวา ทดลอง นักเรียนจะมี
บทบาทในการเรียนมากขึ้น ครูเป็นแบบผู้ช่างและแนะนำ แทนนั้น และในการพัฒนาหลักสูตร
ของ สสวท. นั้น นักเรียนจะมีการปรับปรุงแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนแล้ว ยังมีการจัด
ทำคู่มือสำหรับครูความคุ้มแบบเรียน และมีการจัดอบรมครูประจำการห้องในห้องเรียน เนื้อหาวิชา
การใช้อุปกรณ์ กระบวนการเรียนการสอน ทดลองนักการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้
ครูผู้สอนได้เข้าใจความมุ่งหมาย แนวการสอน และนำไปสู่นักเรียนได้ถูกต้องทั้งกัน
และกัน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีพัฒนาความรู้ทางคณิตศาสตร์ตามกัน ด้วย
เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

“ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาไทย
ศาสตร์ภายนอกคำนวณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน”

การจัดการความเสี่ยงในระบบชั้นนำของประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ใน การวิจัยครั้งที่ ๓ นี้ ทางมหาวิทยาลัยฯ เรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ภาคคำนวณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ด้านเนื้อหาวิชา แบบเรียน และการเรียน การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณ และความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่นำมาใช้ในวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น
2. ตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นครูที่ทำการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. ขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฉบับปี พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้แก่ เรื่อง เครื่องกล ในบทที่ ๑๖ เรื่องกฎการถอย-การรวมของวัตถุ (ตามหลักของอาร์คบิดส์) และเรื่องเลี้ยง ในบทที่ ๑๗

ขอบเขตเบื้องต้น

1. คำศوبที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มนักเรียนปีที่ ๓ เป็น ปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็น คำศوبอย่างจริงใจ และผู้ตอบทุกคนแสดงความคิดเห็นเป็นของตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การคอมแบนด์ส่วนงานของกลุ่มก้าวอย่างประชากรในวันและเวลาที่ทางกัน
ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีความจำกัดอยู่ด้วย

1. ค่าดำเนินชีวิตรัฐนามาใช้ในแบบสอบถาม
2. เวลาที่ทำการวิจัยนี้เวลาเพียงหนึ่งภาคการศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิชาชีวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณ หมายถึง เนื้อหาวิชาชีวิทยาศาสตร์ส่วนที่นำ
ความรู้การคำนวณทางคณิตศาสตร์มาใช้ ได้แก่เร่องเครื่องกลในบทที่ 16 เร่องกฎ
การลอย-การจมนของวัตถุ และเร่องเสียง ในบทที่ 17

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนวิชาชีวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยบัตรีปีที่ 3 ได้
ทราบถึงข้อหาการเรียนการสอนวิชาชีวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณ และใช้เป็นแนวทางปรับ
ปรุงการเรียนการสอนให้ได้ดียิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนเนื้อหาใน
วิชาชีวิทยาศาสตร์ภาคคำนวณให้มีความสับพันธ์และสอดคล้องกับพันธุ์งานทางคณิตศาสตร์
ของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและศึกษาต่อไป